

Sport- en beweeggedrag van kinderen en jongeren naar gezinsinkomen

Ongelijkheid in sport- en beweeggedrag hangt samen met meerdere factoren. Met name gezinsinkomen, geslacht en migratieachtergrond spelen een rol in de mogelijkheden en kansen die kinderen en jongeren hebben om te sporten en te bewegen. Al vanaf de kindertijd is de sportdeelname van kinderen uit gezinnen met een lager gezinsinkomen lager dan die van kinderen uit gezinnen met een hoger gezinsinkomen.

De overgang van kindertijd naar tienerjaren gaat gepaard met een afname in het voldoen aan de beweegerichtlijnen. Die afname lijkt het grootst bij kinderen uit gezinnen met een laag gezinsinkomen. Onder deze jongeren blijven vooral meisjes achter: zij voldoen minder vaak aan de beweegerichtlijnen, sporten minder en beleven minder plezier aan sport dan jongens. Bij meisjes die ook een migratieachtergrond hebben, is de sportdeelname nog lager.

Effectieve strategieën om verschillen in sport- en beweeggedrag te verkleinen, vragen om een brede aanpak waarin rekening wordt gehouden met financiële, sociale en culturele achtergronden van gezinnen waarin kinderen en jongeren opgroeien.

Dit rapport is een duiding van de [infographics Sport- en beweeggedrag van kinderen naar gezinsinkomen \(2026\)](#) en [Sport- en beweeggedrag van jongeren naar gezinsinkomen \(2026\)](#) van Kenniscentrum Sport & Bewegen.

De cijfers in de infographics en dit rapport zijn afkomstig uit de Aanvullende Module Bewegen en Ongevallen van de Leefstijlmonitor, RIVM, VeiligheidNL en CBS, 2021 en 2023 (analyses uitgevoerd door RIVM). Het RIVM heeft dit rapport gecontroleerd op feitelijke onjuistheden.

Voor alle cijfers zie de website [Sport en bewegen in cijfers](#) van het RIVM.

Inleiding

De sociaaleconomische positie waarin kinderen opgroeien, heeft invloed op hun sport- en beweeggedrag ^[1]. Vooral het gezinsinkomen speelt hierbij een belangrijke rol ^[2]. Kinderen uit gezinnen met een laag gezinsinkomen sporten en bewegen gemiddeld minder vaak dan kinderen uit gezinnen met een hoog gezinsinkomen. Dat heeft niet alleen te maken met geld voor contributie of sportmaterialen. Een laag gezinsinkomen hangt vaak samen met andere uitdagingen. Denk aan stress in het gezin, werkonzekerheid en een woonomgeving die minder uitnodigt tot bewegen ^[3]. Deze factoren komen vaak tegelijk voor en maken het voor kinderen extra moeilijk om te sporten of te bewegen: zij hebben simpelweg minder ruimte, tijd en energie om te sporten of te bewegen ^[4]. Bovendien vinden ze vaak minder aansluiting bij een sport of vereniging ^[5].

In dit rapport brengen we het sport- en beweeggedrag van kinderen (4 tot en met 11 jaar) en jongeren (12 tot en met 17 jaar) in beeld, uitgesplitst naar gezinsinkomen. Daarbij kijken we ook naar verschillen tussen jongens en meisjes en naar culturele achtergrond (migratieachtergrond).

De gegevens zijn afkomstig uit de Aanvullende Module Bewegen en Ongevallen van de Leefstijlmonitor (LSM-A Bewegen en Ongevallen), RIVM, VeiligheidNL en CBS, 2021 en 2023 ^{[6],[7]}.

Het gaat om tweejaarlijks vragenlijstonderzoek. Voor kinderen van 4 tot en met 11 jaar is de vragenlijst ingevuld door een ouder of verzorger. Jongeren van 12 tot en met 17 jaar hebben de vragen zelf ingevuld. Een nadere toelichting op het onderzoek is te vinden in [de onderzoeksbeschrijving](#) van het RIVM.

De onderzoeksgroep is ingedeeld in vijf inkomensgroepen (kwintielen), van laag naar hoog gezinsinkomen. Elke groep omvat 20% van de huishoudens. Deze indeling is gebaseerd op het gestandaardiseerd inkomen: het besteedbaar inkomen gecorrigeerd voor verschillen in grootte en samenstelling van het huishouden ^[8].

De grenswaarden tussen de inkomensgroepen worden jaarlijks vastgesteld en zijn in de gebruikte dataset niet beschikbaar. Hierdoor is niet exact aan te geven welke inkomensniveaus bij de afzonderlijke groepen horen; de analyse richt zich daarom op relatieve verschillen tussen lage en hoge inkomensgroepen. Verschillen die benoemd worden tussen inkomensgroepen ('laag gezinsinkomen' tov 'hoog gezinsinkomen') zijn altijd verschillen tussen de laagste en de hoogste inkomensgroep (het eerste en het vijfde kwintiel), tenzij anders vermeld.

Vanwege het aantal respondenten is gekozen om gezinsinkomen centraal te zetten en geen bredere indicator voor sociaaleconomische positie (SEP) te gebruiken.

Tenzij anders vermeld, worden alleen statistisch significante verschillen beschreven. Wanneer verschillen 'niet statistisch significant' zijn, betekent dit dat we op basis van deze data niet met voldoende zekerheid kunnen zeggen dat het verschil daadwerkelijk bestaat.

Voldoen aan de beweegrichtlijnen

Bij zowel kinderen als jongeren zijn er geen significante verschillen tussen inkomensgroepen in het voldoen aan de beweegrichtlijnen. Jongeren uit gezinnen met een laag gezinsinkomen lijken minder vaak aan de beweegrichtlijnen te voldoen dan jongeren met een hoog gezinsinkomen (31% tov 41%), maar dit verschil is niet significant.

Naarmate jongeren ouder worden, daalt het aandeel dat voldoet aan de beweegrichtlijnen. De sterkste terugval zien we bij jongeren met een laag gezinsinkomen: waar 55% van de 4-11-jarigen voldoende beweegt, geldt dat nog maar voor 31% van de 12-17-jarigen. Bij jongeren met een hoog gezinsinkomen daalt het percentage van 56% naar 41%. Daarnaast voldoen jongens van 12 t/m 17 jaar vaker aan de beweegrichtlijnen dan meisjes van dezelfde leeftijd (42% tov 33%).

Beweegrichtlijnen

Voor kinderen en jongeren van 4 tot en met 17 jaar gelden de volgende beweegrichtlijnen ^[9]:

- Doe minstens elke dag een uur aan matig intensieve inspanning, zoals fietsen, wandelen of zwemmen.
- Doe minstens driemaal per week spier- en botversterkende activiteiten, zoals springen, dansen of krachtoefeningen.
- Voorkom veel stilzitten

Beweegpatronen

Beweegpatronen kinderen (4-11 jaar)

Kinderen spelen gemiddeld 12,5 uur per week buiten; hierin zijn er geen verschillen tussen inkomensgroepen. Daarnaast zitten kinderen gemiddeld 7,3 uur per week.

We zien wel enkele verschillen in andere activiteiten. Zo fietsen kinderen met een hoog gezinsinkomen vaker in hun vrije tijd dan kinderen met een laag gezinsinkomen (77% tov 67%). Voor wandelen zien we geen verschil, maar kinderen met een laag gezinsinkomen besteden hier gemiddeld meer tijd aan dan kinderen met een hoog gezinsinkomen (2,4 uur per week tegenover 1,3 uur). Meisjes lopen daarnaast vaker in hun vrije tijd dan jongens (69% tov 63%).

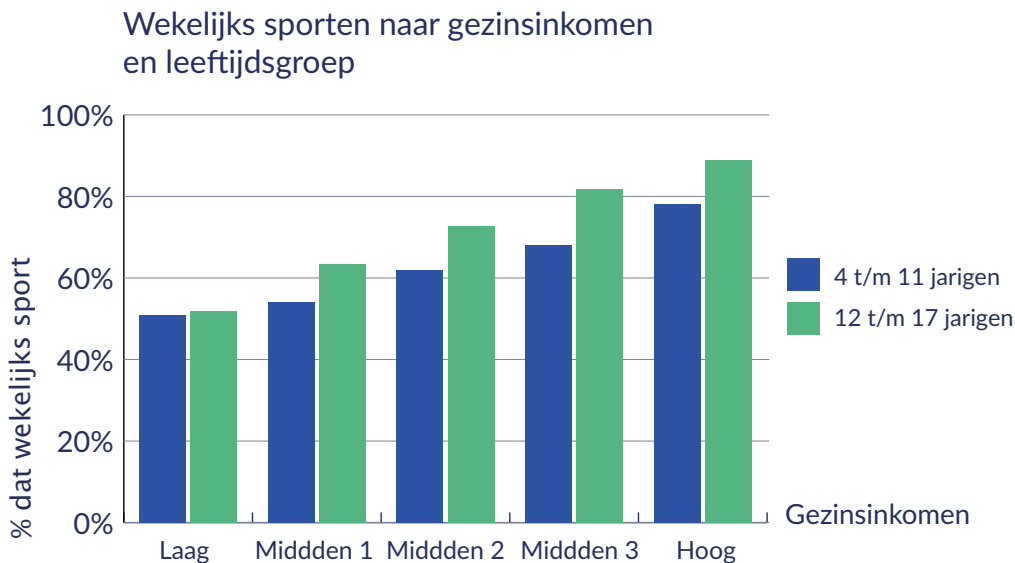
Beweegpatronen jongeren (12-17 jaar)

Jongeren met een laag gezinsinkomen gaan minder vaak lopend of fietsend naar school (86% tegenover 94% van de jongeren met een hoog gezinsinkomen). Zij lopen echter in hun vrije tijd gemiddeld twee keer zo lang als jongeren met een hoog gezinsinkomen (2,7 uur per week tegenover 1,4 uur). Net als bij de kinderen, zien we ook bij jongeren dat meisjes vaker in hun vrije tijd lopen dan jongens (64% tov 49%).

Daarnaast bewegen jongeren met een laag gezinsinkomen meer dan twee keer zo lang in en rond het huis (bijvoorbeeld door huishoudelijke taken) (4,1 uur per week tegenover 1,8 uur). Zij zitten ook iets minder stil dan jongeren met een hoog gezinsinkomen (9,4 uur per week tegenover 10,4 uur).

Wekelijks sporten

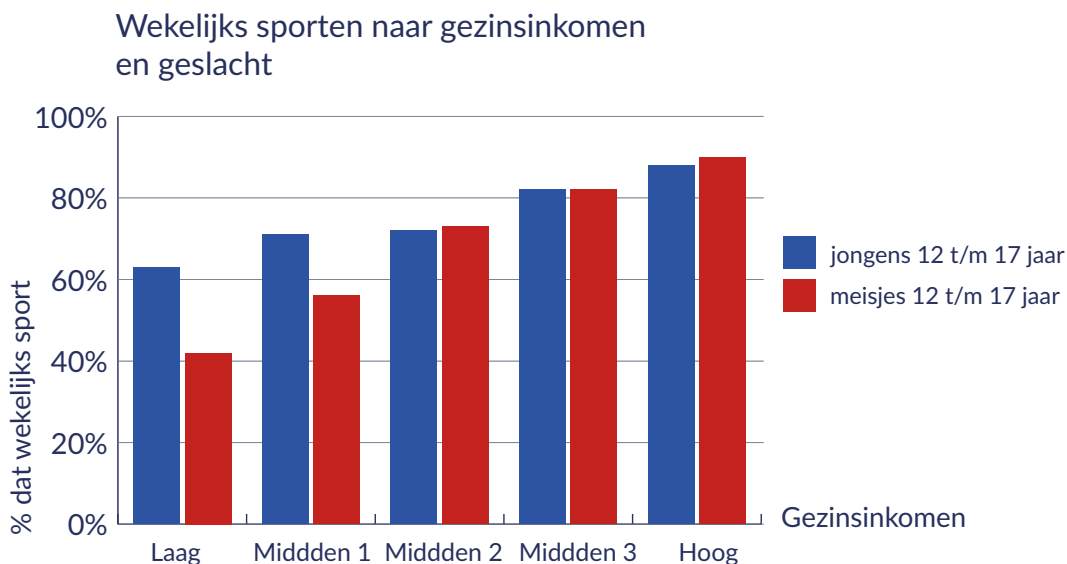
Sportdeelname neemt toe met het gezinsinkomen (zie figuur 1). Kinderen en jongeren met een hoger gezinsinkomen sporten vaker wekelijks dan kinderen en jongeren met een lager gezinsinkomen. Dit patroon is zichtbaar over meerdere inkomensniveaus, met significante verschillen tussen zowel laagste en middelste (in grafiek midden 2) als middelste en hoogste inkomensgroepen. Kinderen die tenminste één ouder hebben die hoog opgeleid is, sporten vaker wekelijks dan kinderen waarvan de ouders middelbaar of laag zijn opgeleid (70% tov 55% (middelbaar opgeleid) en 50% (laag opgeleid)).

Figuur 1. Wekelijks sporten naar gezinsinkomen en leeftijdsgroep. Wekelijkse sportdeelname neemt toe met het gezinsinkomen ^{[6], [7]}.

Meisjes van 12-17 jaar met een laag gezinsinkomen sporten minder dan jongens uit deze gezinnen. Er lijkt ook een verschil te zijn tussen jongens en meisjes in de groep midden 1. Dit verschil is echter niet significant (zie figuur 2). In de andere inkomensgroepen (midden 2, midden 3 en hoog) is het aandeel meisjes dat wekelijks sport net zo hoog als het aandeel jongens.

Figuur 2. Wekelijks sporten naar gezinsinkomen en geslacht. Meisjes met een laag gezinsinkomen sporten minder vaak wekelijks dan jongens uit deze groepen ^{[6],[7]}.

Meisjes uit inkomensgroep ‘laag’ en ‘midden 1’ die daarnaast ook een migratieachtergrond hebben, lijken nog minder te sporten: 45% van de meisjes met een migratieachtergrond sport, tegenover 56% van de meisjes zonder migratieachtergrond in die twee laagste inkomensgroepen. Dit verschil is echter niet significant.

Belemmeringen en plezier in sport

Kinderen en jongeren met een laag gezinsinkomen lijken vaker (gezondheidsgerelateerde) belemmeringen te ervaren bij het sporten dan leeftijdsgenoten met een hoog gezinsinkomen. Zo geeft 10% van de kinderen met een laag gezinsinkomen aan (gezondheidsgerelateerde) belemmeringen te ervaren, tegenover 4% van kinderen met een hoog gezinsinkomen. Bij jongeren is dat 17% tegenover 11%. De verschillen zijn echter niet statistisch significant.

Kinderen en jongeren scoren het plezier dat ze aan sport beleven met een ruime 8 als rapportcijfer. Jongeren met een laag gezinsinkomen beleven iets minder plezier aan sport: ze geven gemiddeld een 7,6 als cijfer, terwijl dat bij jongeren met een hoog gezinsinkomen gemiddeld een 8,6 is. Ook scoren jongens plezier in sport hoger dan meisjes (8,3 tov 7,9). Bij jongeren met een laag gezinsinkomen is dit verschil tussen jongens en meisjes nog groter (8,2 tov 7).

De populairste sporten per inkomensgroep

Inkomen hangt samen met de keuze voor sporttak ^[11]. Voetbal is bij alle inkomensgroepen het populairst. Bij kinderen worden daarnaast turnen en zwemmen door alle groepen veel beoefend en bij jongeren fitness. Maar hockey en tennis zijn een stuk populairder bij kinderen en jongeren met een hoog gezinsinkomen of van ouders met een hoge opleiding ^[11].

Verklaring van de resultaten

Voldoen aan de beweegrichtlijnen: waarom geen verschillen naar inkomen?

Kinderen en jongeren met een hoog gezinsinkomen sporten vaker. Kinderen met een hoog gezinsinkomen bewegen meer door vaker per week te fietsen en jongeren door op een actieve manier naar school(/werk) te gaan. Kinderen en jongeren met een laag gezinsinkomen bewegen daarentegen vaker op andere manieren, zoals door langer wandelen in hun vrije tijd (kinderen) en door meer beweging in en om het huis (jongeren). Hierdoor zijn er geen duidelijke verschillen in het voldoen aan de beweegrichtlijnen tussen inkomensgroepen. Jongeren met een laag gezinsinkomen lijken hier iets minder vaak aan te voldoen, maar dit verschil is niet statistisch significant. Eerder onderzoek suggereerde dat zij vaker actief zijn op openbare sportplekken ^[10], maar dit wordt in deze data niet bevestigd ^{[6],[7]}.

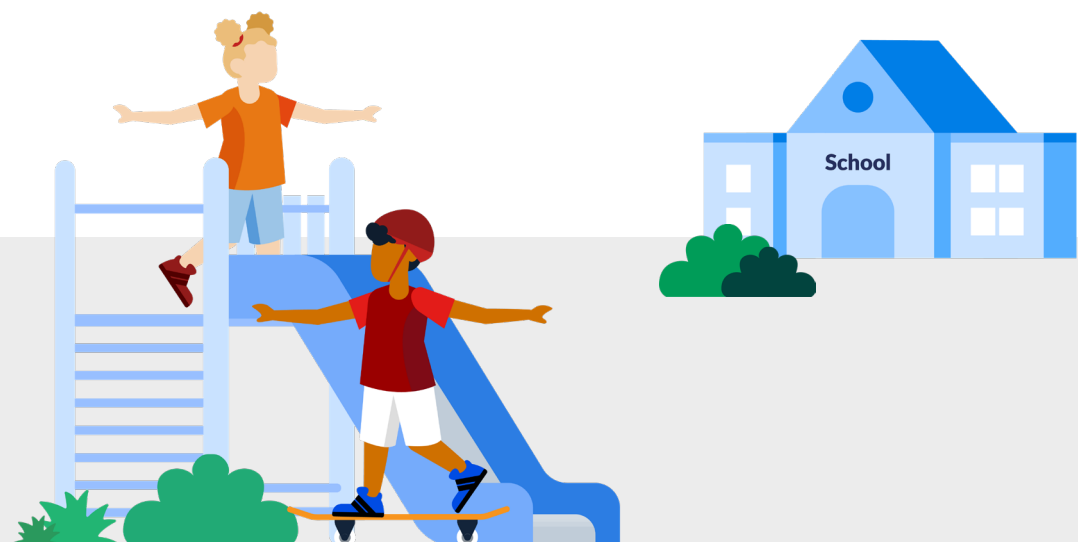
Waarom is de sportdeelname lager bij een lager gezinsinkomen?

In lijn met eerdere onderzoeken, blijkt ook nu dat jeugd uit gezinnen met een lager gezinsinkomen minder vaak wekelijks sport dan jeugd uit gezinnen met een hoger inkomen ^{[2], [12], [11], [13],[14]}.

Financiële drempels spelen daarbij een belangrijke rol. Denk aan kosten voor contributie, materialen, vervoer en bijkomende uitgaven ^[2] Kinderombudsman ^[15]. Hoewel er gemeentelijke regelingen bestaan, zijn deze in de praktijk niet altijd goed vindbaar of begrijpelijk ^[16]. Ook kan schaamte of een gevoel van falen ouders ervan weerhouden om gebruik te maken van de regelingen ^{[17], [18]}.

Naast geld spelen nog vele andere factoren een rol in gezinnen met een laag inkomen, zoals werkonzekerheid bij ouders, ongezondheid, stress en een woonomgeving die minder uitnodigt tot bewegen ^[19]. Vaak gaat het om een stapeling van uitdagingen. Gezinnen met financiële stress hebben vaak minder tijd en ruimte voor planning, vervoer en ouderbetrokkenheid bij sport. Ook ontbreekt het soms aan sportieve rolmodellen en sociale steun in de directe omgeving, waardoor kinderen minder worden gestimuleerd om te sporten ^{[10],[18]}.

Tot slot ervaren kinderen uit gezinnen met een laag inkomen vaker drempelvrees (niet weten wat voor activiteit ze kunnen gaan doen of hoe te beginnen) en vinden ze minder aansluiting bij een sport of vereniging ^[5].

Waarom blijven meisjes uit gezinnen met een laag inkomen achter in sportdeelname?

In de tienerjaren worden verschillen tussen jongens en meisjes duidelijker zichtbaar dan in de kindertijd. Meisjes uit gezinnen met een laag gezinsinkomen sporten minder en beleven minder plezier aan sport dan jongens uit dezelfde inkomensgroep. Deze resultaten zijn in lijn met eerder onderzoek ^[2].

Er zijn meerdere factoren die hierin een rol spelen. Sportdeelname van meisjes hangt sterk samen met steun vanuit hun sociale omgeving, zoals van ouders en familie ^{[20], [21]}. Meisjes uit gezinnen met financiële zorgen ontvangen minder vaak ouderlijke steun om te sporten ^[20]. Dit kan samenhangen met het feit dat ouders in deze gezinnen vaker keuzes moeten maken in de verdeling van tijd, aandacht en financiële middelen, waardoor ondersteuning voor sportdeelname minder vanzelfsprekend is.

Ook ervaren meisjes vaker praktische drempels. Ze vinden bijvoorbeeld het sportaanbod niet veilig genoeg (doordat er alleen maar jongens op af komen), ze vinden de weg naar sportparken niet veilig, ze vinden sporten te duur of ze zijn druk voor school ^[22].

Ook persoonlijke factoren als zelfbeeld en ervaren competentie spelen een rol: meisjes blijven met name sporten wanneer zij plezier ervaren en zich vaardig en zelfverzekerd voelen ^[20].

Waarom sporten meisjes met een migratieachtergrond uit lagere inkomensgroepen minder?

Voor meiden die in twee culturen opgroeien – biculturele meiden – vormen culturele normen, kledingvoorschriften en het gebrek aan (toegankelijk) aanbod gericht op vrouwen, extra drempels. Uit verdiepend onderzoek blijkt dat meiden vaak geen sportplek vinden waar zij zich sociaal en sportief voldoende thuis voelen om structureel mee te doen ^{[23], [24], [22]}.

Conclusie

De resultaten laten zien dat sport- en beweeggedrag van kinderen en jongeren samenhangt met gezinsinkomen, geslacht en in mindere mate met migratieachtergrond. Uit eerder onderzoek bleek gezinswelvaart¹ de belangrijkste voorspeller te zijn voor wekelijkse sportdeelname van jongeren (middelbare scholieren van 12 t/m 16 jaar) gevolgd door geslacht en migratieachtergrond ^[2].

Al vanaf jonge leeftijd sporten kinderen uit gezinnen met een hoger gezinsinkomen vaker wekelijks dan kinderen met een lager gezinsinkomen. Tegelijkertijd blijken verschillen in het voldoen aan de beweegrichtlijnen minder uitgesproken. Doordat jeugd uit gezinnen met een laag gezinsinkomen op andere manieren meer beweegt - zoals door langer wandelen en meer beweging in en rond het huis - verschilt de totale beweegtijd tussen inkomensgroepen niet significant. Bij jongeren (12-17 jaar) zien we wel verschillen in het voldoen aan de beweegrichtlijnen, maar deze verschillen zijn niet significant.

De overgang van kindertijd naar tienerjaren gaat gepaard met een afname in het voldoen aan de beweegrichtlijnen. Dit geldt voor alle inkomensgroepen. Deze afname lijkt het grootst bij jongeren met een laag gezinsinkomen.

Tegelijkertijd ontstaan in de tienerjaren grotere verschillen tussen jongens en meisjes, en tussen jongeren met en zonder migratieachtergrond. Door stapeling van factoren, zijn er groepen die extra kwetsbaar zijn. Vooral meisjes met een laag gezinsinkomen en een migratieachtergrond vormen een kwetsbare groep: zij sporten veel minder vaak, doordat zij meer drempels ervaren.

Dat deze verschillen juist in de tienerjaren groter worden, laat zien dat niet alle jongeren evenveel profiteren van de kansen die sport kan bieden. In dezelfde periode neemt de sportdeelname af – vooral onder meisjes met een laag gezinsinkomen – terwijl de behoefte aan structuur, sociale binding en positieve ontwikkelkansen juist toeneemt. Sport biedt voor veel jongeren een omgeving waar zij die structuur en sociale steun kunnen vinden, en waar zij vaardigheden ontwikkelen die bijdragen aan hun verdere ontwikkeling. Sport en bewegen dragen bovendien bij aan gezondheid, sociaal welzijn en betere schoolprestaties ^[25]. Wanneer jongeren met een laag gezinsinkomen minder vaak sporten, profiteren zij minder van deze positieve effecten.

Aanknopingspunten voor beleid

Ongelijkheid in bewegen wordt niet door één factor bepaald. Maatregelen vragen daarom om een bredere aanpak waarin rekening wordt gehouden met verschillende sociale en culturele achtergronden van kinderen en jongeren en het gezin waarin zij opgroeien.

Specifieke aandacht voor meisjes uit gezinnen met een laag gezinsinkomen kan helpen om verschillen in sport- en beweegdeelname te verkleinen. Effectief beleid richt zich op:

- Sportaanbod dat beter aansluit bij interesses van meisjes;
- Veilige en inclusieve sportomgevingen;
- Rolmodellen en trainers die herkenbaar zijn voor deze doelgroep;
- Programma's specifiek gericht op meisjes in kwetsbare wijken.

Daarnaast is het belangrijk om rekening te houden met ervaringen, voorkeuren en drempels die verschillende groepen ervaren. Effectieve interventies vragen om:

- Maatwerk voor verschillende doelgroepen;
- Het stimuleren en faciliteren van samenwerking met sleutelfiguren in de wijk;
- Ruimte voor uitvoeringsorganisaties (zoals buurtsportcoaches) om jongeren actief te benaderen en te begeleiden. Juist het bereiken en betrekken van jongeren vraagt vaak om persoonlijk contact en langdurige aanwezigheid in de wijk.

Veel van de factoren die sport- en beweegdeelname beïnvloeden liggen buiten het sportdomein van een gemeente. Het verkleinen van verschillen vraagt daarom om samenwerking tussen meerdere beleidsvelden. Door deze beter met elkaar te verbinden kunnen gemeenten niet alleen het sport- en beweegaanbod versterken, maar ook drempels rondom kosten, bereik en participatie verkleinen.

¹ De variabele gezinswelvaart is opgebouwd uit vijf vragen. Deze gaan over concrete bezittingen (aantal auto's, computers) over kenmerken van het huis (eigen slaapkamer, aantal badkamers en bezit van een vaatwasser) en het aantal keren dat het gezin van de scholier in het afgelopen jaar naar het buitenland op vakantie is geweest ^[26].

Referenties

- 1 Singh A, Veldman S, De Jonge M. Kinderen en jongeren bewegen minder en hun motoriek gaat achteruit. Utrecht: Mulier Instituut; 2023.
- 2 Gómez Berns A, Cremers R, Elling A. Sportdeelname van middelbare scholieren: verschillen naar opleiding, etniciteit, gezinswelvaart, gender en leeftijd. Utrecht: Mulier Instituut; 2025.
- 3 Stuij M, Pulles I. Bewoners in aandachtswijken sporten minder: kennis- en innovatiescan WP1. Utrecht: Mulier Instituut; 2023.
- 4 Stuij M, Van Gorp M. Over (meer) bewegen: of waarom we het over ongelijkheid en macht moeten hebben. Utrecht: Mulier Instituut; 2024.
- 5 Van den Dool R. Waarom sporten sommige groepen minder dan andere? Utrecht: Mulier Instituut; 2025.
- 6 Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu, VeiligheidNL, Centraal Bureau voor de Statistiek. Aanvullende module bewegen en ongevallen van de Leefstijlmonitor (LSM-A Bewegen en Ongevallen). 2021.

- 7 Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu, VeiligheidNL, Centraal Bureau voor de Statistiek. Aanvullende module bewegen en ongevallen van de Leefstijlmonitor (LSM-A Beweg en en Ongevallen). 2023.
- 8 Centraal Bureau voor de Statistiek. Leefstijl; persoonskenmerken [Internet]. 2026. Geraadpleegd op: 17 maart 2026. Beschikbaar op: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/85457NED/table?dl=D25C1>
- 9 Gezondheidsraad. Beweegrichtlijnen 2017. Den Haag: Gezondheidsraad; 2017.
- 10 Mombarg M, te Wierike SC, de Vries S, Hartman E, de Bruijn A, Janssen M, et al. Effectief bewegingsonderwijs op de basisschool: een didactisch kader ten behoeve van landelijk peilingonderzoek. Den Haag: NRO; 2022.
- 11 Van Stam W, Van den Dool R, Elling A. Sport- en beweggedrag van kinderen en jongeren naar sociaaleconomisch milieu. Utrecht: Mulier Instituut; 2021.
- 12 Heijnen E, Dellas V, Elling A. Verschillen in lidmaatschap van sportverenigingen van middelbare scholieren naar opleiding, etniciteit, gezinswelvaart en geslacht (2005–2017). Utrecht: Mulier Instituut; 2020.
- 13 Falese L, et al. The association between socioeconomic position and vigorous physical activity among adolescents: a cross-sectional study in six European cities. BMC Public Health. 2021.
- 14 Owen KB, Nau T, Reece LJ, Bellew W, Rose C, Bauman A, et al. Fair play? Participation equity in organised sport and physical activity among children and adolescents in high-income countries: a systematic review and meta-analysis. Int J Behav Nutr Phys Act. 2022.
- 15 Kinderombudsman. Alle kinderen kansrijk: het verbeteren van de ontwikkelingskansen van kinderen in armoede [Internet]. 2017. Geraadpleegd op: 17 maart 2026. Beschikbaar op: <https://www.kinderombudsman.nl/publicaties/rapport-alle-kinderen-kansrijk>
- 16 Stuij M, Pulles I, Hoogendijk R, Dalhuisen C, Prent J. Sport- en zwemlesregelingen voor mensen met een laag inkomen: onderzoek naar lokale aanwezigheid en aanvragen. Utrecht: Mulier Instituut; 2024.
- 17 Nederlands Jeugdinstituut. Armoede en sociale steun voor ouders [Internet]. 2026. Geraadpleegd op: 17 maart 2026. Beschikbaar op: <https://www.nji.nl/kennis/armoede-en-geldzorgen/armoede-en-sociale-steun-voor-ouders>
- 18 Vitality Academy. Waarom sporten kinderen uit gezinnen met weinig leefgeld minder vaak bij een club? Een literatuurstudie. 2022.
- 19 Stuij M, Pulles I. Bewoners in aandachtswijken sporten minder: kennis- en innovatiescan WP1. Utrecht: Mulier Instituut; 2023.
- 20 Hopkins CS, Hopkins C, Kanny S, Watson A. A systematic review of factors associated with sport participation among adolescent females. Int J Environ Res Public Health. 2022.
- 21 Moreno-Vitoria L, Cabeza-Ruiz R, Pellicer-Chenoll M. Factors that influence the physical and sports participation of adolescent girls: a systematic review. Apunts Educ Fis Deportes. 2024;157:19–30.
- 22 Laan R. Sport voor meiden en jongens: hetzelfde, maar toch anders [masterthesis]. Utrecht: Universiteit Utrecht; 2022.
- 23 Dopheide M, Dellas V, Stuij M. Bi-culturele tienermeiden en hun ouders over geldzorgen en niet sporten. Utrecht: Mulier Instituut; 2023.
- 24 Erdoğan GN, Stuij M, Van Strijen C, Dellas V. Inclusie in het publieke zwembad. Ervaringen van islamitische vrouwen uit Amsterdam-West. Utrecht: Mulier Instituut; 2024.
- 25 Koedijker J, Geschiere E. Nut en meerwaarde van sport en bewegen in het basisonderwijs [Internet]. 2022. Geraadpleegd op: 17 maart 2026. Beschikbaar op: <https://www.allesoversport.nl/thema/beweegstimulering/nut-en-meerwaarde-van-sport-en-bewegen-in-het-basisonderwijs/>
- 26 Boer M, van Dorsselaer S, de Looze M, de Roos S, Brons H, van den Eijnden R, et al. HBSC 2021: gezondheid en welzijn van jongeren in Nederland. Utrecht: Universiteit Utrecht; 2022.

Auteurs

Agathe de Lange, De Lange Gezondheid en Onderzoek
Laura Butselaar, Kenniscentrum Sport & Bewegen